

بازرسی شد
۳۶ - ۳۲

کتابخانه مجلس شورای ملی		 شماره ثبت کتاب ۵۲۷۹۹ ~~۶۲۸۰۰~~ ۳۳۶۶
کتاب خلاصه الاسماء		
مؤلف نصر الدین کاشانی		
موضوع		
شماره قفسه ۴۵۴۹		

بازدید شد
۱۳۸۲

غنی و فهرست شده
۴۵۴۹

این کتاب در کتابخانه
موزه و کتابخانه
جمهوری اسلامی ایران
تهران

بسم الله الرحمن الرحيم

حاجت
سنة ۱۰۸۰
در شهر

در این کتاب

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. There is no text or other markings on the page.

This image shows a blank, aged, light brown page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a textured, slightly mottled appearance with some minor discoloration and faint, darker spots, characteristic of old paper. The edges are slightly irregular, and the overall tone is a warm, yellowish-brown.

والمبرور وانه ان من نيت السجدة وعوده وادوان كيش من نية لوجه اظهار محبت ودر طبع كشت
كثير بدست از او در دشمن نيت
افزون بر نيت

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

Handwritten text in Arabic script, likely a title or chapter heading, partially visible on the left edge of the page.

افغانان که سر عشق سامان بپسند
ایده دل در در و دیر مان نمید
طیغ از رخ و بیایم بهشت مشغول
یک کل از این کشتان نمید
آرد که عشق بدینسان در خوشی
هر چه از عشق در این کشتان نمید
همان که در کشتان بهشت
تا به کشتان بهشت

[illegible]

کافران بنی اسرائیل که ایضا از ایشان
 هر که در میان ایشان بود و هر که
 بر کفر و کلام است و بهشت است
 و هر که از ایشان است و هر که از ایشان

[illegible][illegible]

که بود که کاش از روز زبان
 که در محبت شاد و بخاند
 که از کار و شرم می کند
 که در سر سقاصه بود که کینه
 که در خواب می بیند که خواب
 که در کار و شرم می کند
 که در سر سقاصه بود که کینه
 که در خواب می بیند که خواب

الاول والاراء

[illegible][illegible]

جزم دلان که عشق جای بودی دارد
ولم عسکر کار لطف تو نماندند
ولم نادار سر اعتبار نهاد
 از جان مبین خودم که تا بود
 که کند کشته ای مرغ در غای تو
 ای رب بخاکم قدم بکشان عشق
 که زینده بودم جز عشق را
 چه دو باست دلم را که زین عشق
 رجاء و مونس و دست و پیران
ولم ای حسنه سوزان تو که در جگر
ولم عجز بر در غموار کند بر عالم
ولم نازده طاعت تو ندیم نادیم
ولم در صبر که دورم در در بر تو
 و در زمان از دره و ماسخ لایق
 مان و ذوق که بر تو دست یابم
ولم چرا نازان دارم در عشق تو
ولم بجای تو هست که بر تو خورم
 و فرزند نظر دیدن تلذذات
ولم که در غم صحرای کوشی نمانم
 بخود ایامی عجب که بر تو فرودم
 نظر کن در دلانت تا عجب
 آنکه دارم که بر تو جانم بس ناز
 دارم ساید در مستی و در غفلت
 در عصمت جاوید بودم و در غم
 با بر عیای و عقول من غیر عجب
 زیرا که اگر اجابت بر تو کند سوز

و در هر دو جهان در هر مردی که دارد
 در بنم و حالت رضا چیزی چند
 جان پر عشق یار نهد **د**
 دل بر مرغ روزگار نهد
 و اندا او را هر قدر باشد عالمی
 یارب با که او را حسن و عیون
 بنواز چون بغیر از این نیست انوار
 کس نیاید بر سینه جگرش
 بگو پیش تو غدا که نیست در تب
 وی عقل بخیزد از تو برین نافرمان
 بخوش خاطر او چون غیب کس نتوانم
 سواد او آید از سر بر نهاده
 عشق که است واجب طهارت
 در کرم عشق خوارم با دایه
 که آرد پیش روی خود و کهای
 که در کشاید کونین کرده و نه
 استند ز تاب در او کای بودی
 گوید که در دولت و انوار
 استند و در کس نیست نه است
 استند ز تاب در او کای بودی
 که در عشق و اسکید از عشق است
 بگشاید بود که با ما نیست در کای
 که تا به سر دورت که تا نیست
 از او که سخته بر روی قیامت
 افغان که بکفی بخواهی قیامت
 از آن هر که در عالمی که نیست

فغان اگر که در عدم می گزیند و در وجود
دل ما در بیست کر می گزیند
دل موی عشق را در کز و طوطی
دل این را بی طاق بر ایوانی از کز
وقتی که اندر کز بست مشک و روز
صدانده سر می بجای کز اندر کز
از حسن بود یا برسانت بقای
ایمان و دلم نگوشتان بود به کز
دل که در جهان عشق غم را جگر
دل و جوهر خیر بر سر زنده
از بسفر در روز و در صبح که
جز عجز و عشق که بجز نه
در غم آن حال که دارد طریقه
دل مگر سست غم را از کز
ملک را بیاید جز نه از کز
بدون خنجر نه باوش لطیف چه بنا
دل چنین که عشق کجاست
کلیس نهال نکم که جانی نشود
دوقبت غم را با نافر
تا ابد حسن اعلا هم در کز
دل سوت که جلوه نفاذ
دل تیر که خون بر سر جگر
العنف خوار و بد عشق غم
دل ان شکر که کلام بر زبان
دل که در جان در عشق ان
دعا را از کز و ایام

مسور من نودر سدا حق است
 کرد از عشق شب بر غم جوان
 نا اید محمد و از آن لغو کبر
 حوران بدو کرد و جان را از دست
 پس که در عالم فدا نما کرد
 مقدر زلفت همین خواست
 کا بجا بنویز بر سر سلطان قیام
 کز لعل زلفت تو زار و دل
 در راه هر دم صلاح از زبان
 که صم وصل تو از دوق عشق
 جهان دل حکم صلاوی غم
 دوق و طلب جان خدا و مان
 انا که که دیو گرفتار دانه
 که شادوی من زمان و احب
 جوی و شعله را و دایم
 کز غم عهد نوین را و ان
 کجا بیان من و یارین افرو
 ز و دلوین غم عشق شهنش
 در بر عجب که بزدار
 جذبه عشقی که جان را بر
 لعلت بیکر عشق کفتر از
 و سر راه خصال اینا که
 تا کی با جو خود و شکر بار
 چنین شبنو که زار کان
 شد درن یکانه و غنای
 تاوه از غم و دایم

در سحر که می خواند من کتابه که
می شود و دروغ از آن سطله ستان
ست از سخن و معنی چه بر زبان
بر صوفی افتاده در مکر را ز
ولم بصورت خود بر حسن ظاهر
در راه او بدو از خود را نشان
ولم دو سینه دلم با تو سر کار
در جاسوس بر حسن که هر کس
خوب نیار با تو حسن او بیست
از خود دروغ به پیش می
ولم از آن سخن زرد و عاق
ولم شاه طریان اوقی غم
ولم نازد چون خود که از
ولم سر است و وجود فاکر
و چون از سر بر حسن تو
مرو و این چنین را که گفت
رغبت و فقر و دوا و احوال
تا به سر رسید و در لغت
و حسن الله که با طبع
چون دوا سالی و در سطر
ان دین که من در هرگز
صفت حق کار را در هرگز
جذب حق و اوصاف و سحر
سازم که پیش دفع شمع
دراز است که در راه
ولم در طبع و در حق

که دست حیدر لطف تو در میان
 در دل سوخته مرا از آتش جان
 عرص اطاعت فکر بخارجی و سر
 سر کار نهانان رعایا و سوار
 دروغ و در درک در تو بین و فاسد
 یک شکوه که جوهر تو ببلبل فاسد
 در نور زشت دیده مرا در کار
 ناپستی عشق تو را در کار
 جود را سرد را بخان و خان
 کار تو کن از سبناط علم طریق
 ولک بیت که از این راه ندم که
 ستان را جلالت سبناط طریق
 عزان دیده را بخانی را در کار
 که میر سهرابان را هم خوشتر
 بدو خان دهن من از سر
 اگر کمال وجود را بایم من کوثر
 کجا سید را فدای این خیر
 غم ابدال لرزه زنده کرد در
 عشق تو یگانه را سرد را دل
 و لاله که اید بادم نایز در
 جز جابرست کردن صد کار و کار
 کو جانان به من باری جانان
 تا که از نور و درخشانم
 از علی که هست تو باریان
 با هم جانان از نور و درخشانم
 تو باریان به من باریان

ت
س
ش
س
ش
ک
ا
ات
بات
د
ند
ن
م
در
ند
+
ه
برای
کنند
ب
یزید
ند

۱

بان عشق را که در غلبه عشق
 بان دوش که بر او غلبه عشق
 بخوان از این راحت چه سود که
 بود در رنج وصال و دور
 عشق تنگین دل از غلبه عشق
 خون ناله در جگر من روان
ولم ترکم که بار بر سر جگر من ماند
 جگر که بر جگر من مانده
 نقد دل در دین و دین در دین
ولم معلوم که با من چگونه
 مکنان در جگر من مانده
 سوزان ای که در جگر من مانده
 بر سر راه وصال که بخار
ولم دهم چون شود و در جگر من مانده
ولم دیده که در جگر من مانده
ولم جگر من در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده

ششم اوقات باز کرد
 عجب بود که در جگر من مانده
 وصال شمس در جگر من مانده
 صحبت با تو که در جگر من مانده
 کرد بر جگر من مانده
 کرد که در جگر من مانده
 و لطف دوست حاضری
 ان دوش که در جگر من مانده
 تا عشق که در جگر من مانده
 ان جام عشق که در جگر من مانده
 تا عهد با من که در جگر من مانده
 ان دوش که در جگر من مانده
ولم تا عهد با من که در جگر من مانده
ولم ان عشق که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده

عشق از جگر من مانده
 عشق از جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده

کجا اوقتی منی جوان کرد
 زلفت دست منی جوان کرد
 خیال تو که در جگر من مانده
 تا جانی با دل من مانده
 و بود در جگر من مانده
 و در جگر من مانده
 و در جگر من مانده
 و در جگر من مانده
 و در جگر من مانده
 و در جگر من مانده
 و در جگر من مانده
 و در جگر من مانده
 و در جگر من مانده
 و در جگر من مانده
 و در جگر من مانده
 و در جگر من مانده

چو بر سر راه باب وصال
 نازان در جگر من مانده
 میداد عشق من مانده
 جان بزرگ من مانده
 نه در جگر من مانده
 و در جگر من مانده
 و در جگر من مانده
 و در جگر من مانده
 و در جگر من مانده
 و در جگر من مانده
 و در جگر من مانده
 و در جگر من مانده
 و در جگر من مانده
 و در جگر من مانده
 و در جگر من مانده

دافتند و لکان کجا
 که بود با من مانده
 کرد به من مانده
 خار مرید با من مانده
 معرکه را که در جگر من مانده
 کیم و در جگر من مانده
 چرا به من مانده
 دستان با من مانده
 چه در جگر من مانده
 کجا به من مانده
 کجا به من مانده
 کجا به من مانده
 کجا به من مانده
 کجا به من مانده
 کجا به من مانده
 کجا به من مانده

ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده
ولم ای که در جگر من مانده

کوکب هم زخاقت عین کرد
 جان با من مانده
 ادم بر جگر من مانده
 از کجا به من مانده
 زبان به من مانده
 کجا به من مانده
 کجا به من مانده
 کجا به من مانده
 کجا به من مانده
 کجا به من مانده
 کجا به من مانده
 کجا به من مانده
 کجا به من مانده
 کجا به من مانده
 کجا به من مانده

عمر اصفهان

انغام

نظایر خنک بار بود دست مرا
 که ز نازک تو سینه ام را
 که جود طبعان از تو به ساجی
 که در لطف تو سر کایه ام را
 کجا از عشق به من مانده
 کجا از عشق به من مانده
 کجا از عشق به من مانده
 کجا از عشق به من مانده
 کجا از عشق به من مانده
 کجا از عشق به من مانده
 کجا از عشق به من مانده
 کجا از عشق به من مانده

کلامی است از این که در جگر من مانده
 بهشتی است از این که در جگر من مانده

Handwritten marginal notes in the top right corner of the right page.

Handwritten marginal notes in the bottom right corner of the right page.

Main text on the right page, written in a cursive script. It contains several lines of prose with some words highlighted in red ink.

Handwritten marginal notes at the bottom of the right page, including a small diagram or sketch.

Main text on the left page, continuing the cursive script from the right page. It also features red ink highlights for specific words or phrases.

Handwritten marginal notes at the bottom of the left page.

Handwritten marginal note on the left side of the left page.

Handwritten marginal note on the left side of the left page.

برای کما بهیست سیر افغانان رخ
توبان افغان چو سارو لکرون
خیز سرباز جوان حالشان در باران
ازین حالت قیاس کس طعم کوه کوه
ولم سارو سارو که در باران
نقش بکشد من در باران
اندر وستان چو کوه در باران
در جهان بیک کفریم چو در باران
بدیدم جگر بقره کوهان در باران
زین کوه کوه در باران
ولم در باران کوه در باران
مبادا عالم با باران در باران
ساختن با هنر عشق توانست
ولم خون شمع در باران
نظر لاجون غلوه و صحره واد
شمع حبت زبان در باران
ز کوه باران و خون شمع
کریم باران لاجون در باران
سپهر حبت در باران
در باران کوه در باران
ازین کوه در باران
سپهر حبت در باران
ولم ازین کوه در باران
انچنان کوه در باران
سپهر حبت در باران
سپهر حبت در باران
ولم کوه در باران

فتاویٰ و ملازمی که دارم
سایه بسوز و گداز که دارم
باید مودود مشتاق از این مودود گداز
خاتم کشت و از چوین سانه و دیکیم
لاده و در اول فیل خاک بر سر سم
نخش عفت خفته سوزنا از بارسم
صبر کن که کان بد عود می بینم
از اندام مودود یکدیگر کشیدند
یکبار کاک کشیدن از تصویر کشیدند
وز است که سر علف از این سوختن
مراود نکند این دیوانه با این کز
که مراد از این شیخ و عود از این
از عباد و هر سوار و عود از این
از حسن و عود و عود از این
هر سوار و عود از این
کذا را برود چون نیشوار بست
سوز سبیل زانوی نیشوار بست
کجک و عود و عود نیشوار بست
بجایه قارون نیشوار بست
که مشی و عود سبیل زانوی نیشوار بست
بر عود و عود و عود نیشوار بست
عود از این و عود از این
کوشی و عود و عود نیشوار بست
نیشوار تا نیشوار و عود نیشوار بست
میان چشم من صحبت تا نیشوار بست

در افاق متاز به خلق
بند به عفت کار
باین صورت برقرار تا شایان
در کار لغت یافت با این
آن پیش از آن تو عالم و دولت
که برین است نشاء نه یافت
و لکه که نامی به یقین پیش
روند بر طایفه بند برز ما
و داد و دو را و کار و ملک
چشت و بخت و کار و دست
باین صورت که هر که را
و لکه که نامی به یقین پیش
که هر که را و کار و ملک
چشت و بخت و کار و دست
باین صورت که هر که را
و لکه که نامی به یقین پیش
که هر که را و کار و ملک
چشت و بخت و کار و دست
باین صورت که هر که را

عشقت و اقبال بشما ز کوه
 سبزه رخسار سراسر کوه
 حنا باغ من در صورتی نازک
 کمر زبونم در شکفتن کوه
 در ابدیت و لکنه گفتند
 حبس جبینم خدای افلاک
 با قدم در راه طوف سرخیزد
 ما چنان با هفت ناله غنچه سر
 صفت کسین با من بنشیند
 لکنه گفت که شغف و او بود
 عادت است از بزم خانه در قاف
 ناله رخسار من در افلاک
 کوه طوفان غم در کوهستان
 نذر داشت که گفت مکارم
 در این شام غم کجایان حبس
 از انکه سوداگر کوه من
 در ده و صفون بنشینان
 سبک جذب مجنون بنشینان
 بزم و در کوه و بنشینان
 کوه از انکه از احسان
 کوه را قاف می کند کوه
 هوا برده و کوه و کوه
 بسوزن کند چاک کوه
 خدای من سر کوه
 در کوه کوه کوه
 از انکه از انکه از انکه

[illegible][illegible][illegible][illegible]

Handwritten marginal notes in the top right corner of the right page.

Handwritten text in the main body of the right page, organized in vertical columns. Includes various script styles and some red ink markings.

Handwritten marginal notes in the top right corner of the right page, continuing the text or providing commentary.

Handwritten marginal notes in the bottom right corner of the right page.

Handwritten text in the main body of the left page, organized in vertical columns. Includes various script styles and some red ink markings.

Handwritten marginal notes in the top left corner of the left page.

این نظم

غالب

انقاد

برضی منمیر تو که انداختی
که بجز طاعان چو بختی
مست ازین که کار مرطیان
نوک کفش خاکی چو بختی
اربابی و دولتی فاخته
زینت و آرایش مشو
مختص باکند ز عاوتی
وزاب بخت مهر را تو
پرسد سینه اش
سلاصی که مستی
از بر که کاغذ
نوا از زمین
از اسما که
زین پس کاغذ
دشمن و دشمن
کاغذی را
ازین متن
زان هم
هر کس که
بالک می
دارد خط
حون
اسال
امروز
سجاست

یعنی که اگر کس صفت فاضل
 عشق و مهر در کان میجوید و میگوید
 نماز ترا چه میگویم که در کما صفت
 رخصت به فاضل را اگر کسی
 تا نماز صبر و عزم تو را می
 هندی که بی تو و آن کس که در
 سوز و زاری میجوید و میگوید
 کس زلفت صید او زبان بخور
 و **ولم** بنم به چنان که در کما
 ز غریب که کمالی سعد بن
 بقای صفت شاد و دلست ما
 از چو از فیه نزل کن
 و **ولم** و اما در صفت شاد و
 صفت بدست طعم از عشق
 و **ولم** لذت و قرار کن و در
 حسرت دین با دست به چنان
 یاد خود دارند حسرت صفت
 رجسار توانه خند و خنده
 و کس درین او چون غم و غم
 و **ولم** و صفت بدست طعم
 درین و کس صفت بدست
 و کس از ناما بنو حسرت
 انجمن صفت بدست طعم
 از صفت طعم که در کما

یکدیگر و مقید به یکدیگر
 قدر تا جنان خوشتر شد
 تا که این سخن خواندند آن
 رخصت یکدیگر و چون هم
 عالمه و دیار کرد به
 ابا بعل که بختی که آمد
 بر سرش از ننگ و چرخ
 بوس الطوفان تغییر
 کرد این بخت و رخسار
 توامنی که در صراط
 کار نماند به ایند
 و گشت عالی از بخت
 با که مرغ در صد
 از دروغ و غرور
 ساقی و سر بلبل
 کاخچه تا به بیجا
 دل نرسد به سکون
 غنای طوطی که
 سبزه و زلف و
 حکایت که هر
 از زبان زده
 عجب که هر
 که به نام
 که بنابر تو خاتم
 و حسن و خفا
 با چون که
 در

[illegible][illegible]

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the manuscript's content, written on aged paper.

۱. **ولم** يرد
 ۲. **ولم** يرد
 ۳. **ولم** يرد
 ۴. **ولم** يرد
 ۵. **ولم** يرد
 ۶. **ولم** يرد
 ۷. **ولم** يرد
 ۸. **ولم** يرد
 ۹. **ولم** يرد
 ۱۰. **ولم** يرد

مستغنی
در جود کلام
که گویند بهای
انقدر بر سنگ
حلقه در دست
او که در دست
ایده و پادشاه
دارم در آتش
دارد در دوزخ
تیرا زنده دارد

و دست از خانی است محمد قاضی
ضربان سازد و سر را بیاورد
نیز از او در میان نام رسیده
این مرد و بیاض عرق می نماید

کلیه سکن احوال
عراق و اندلس
مردم و معاوی
ان نواحی اشط
روشنی و قی و جی
مردم و معاوی
ان نواحی اشط

۱. **د**ردان تو در آید
 ۲. **م**هر چوین در آید
 ۳. **ن**ان از بختی در آید
 ۴. **و**رست که کو
 ۵. **و**رست که کو
 ۶. **و**رست که کو
 ۷. **و**رست که کو
 ۸. **و**رست که کو
 ۹. **و**رست که کو
 ۱۰. **و**رست که کو
 ۱۱. **و**رست که کو
 ۱۲. **و**رست که کو
 ۱۳. **و**رست که کو
 ۱۴. **و**رست که کو
 ۱۵. **و**رست که کو
 ۱۶. **و**رست که کو
 ۱۷. **و**رست که کو
 ۱۸. **و**رست که کو
 ۱۹. **و**رست که کو
 ۲۰. **و**رست که کو
 ۲۱. **و**رست که کو
 ۲۲. **و**رست که کو
 ۲۳. **و**رست که کو
 ۲۴. **و**رست که کو
 ۲۵. **و**رست که کو
 ۲۶. **و**رست که کو
 ۲۷. **و**رست که کو
 ۲۸. **و**رست که کو
 ۲۹. **و**رست که کو
 ۳۰. **و**رست که کو
 ۳۱. **و**رست که کو
 ۳۲. **و**رست که کو
 ۳۳. **و**رست که کو
 ۳۴. **و**رست که کو
 ۳۵. **و**رست که کو
 ۳۶. **و**رست که کو
 ۳۷. **و**رست که کو
 ۳۸. **و**رست که کو
 ۳۹. **و**رست که کو
 ۴۰. **و**رست که کو
 ۴۱. **و**رست که کو
 ۴۲. **و**رست که کو
 ۴۳. **و**رست که کو
 ۴۴. **و**رست که کو
 ۴۵. **و**رست که کو
 ۴۶. **و**رست که کو
 ۴۷. **و**رست که کو
 ۴۸. **و**رست که کو
 ۴۹. **و**رست که کو
 ۵۰. **و**رست که کو
 ۵۱. **و**رست که کو
 ۵۲. **و**رست که کو
 ۵۳. **و**رست که کو
 ۵۴. **و**رست که کو
 ۵۵. **و**رست که کو
 ۵۶. **و**رست که کو
 ۵۷. **و**رست که کو
 ۵۸. **و**رست که کو
 ۵۹. **و**رست که کو
 ۶۰. **و**رست که کو
 ۶۱. **و**رست که کو
 ۶۲. **و**رست که کو
 ۶۳. **و**رست که کو
 ۶۴. **و**رست که کو
 ۶۵. **و**رست که کو
 ۶۶. **و**رست که کو
 ۶۷. **و**رست که کو
 ۶۸. **و**رست که کو
 ۶۹. **و**رست که کو
 ۷۰. **و**رست که کو
 ۷۱. **و**رست که کو
 ۷۲. **و**رست که کو
 ۷۳. **و**رست که کو
 ۷۴. **و**رست که کو
 ۷۵. **و**رست که کو
 ۷۶. **و**رست که کو
 ۷۷. **و**رست که کو
 ۷۸. **و**رست که کو
 ۷۹. **و**رست که کو
 ۸۰. **و**رست که کو
 ۸۱. **و**رست که کو
 ۸۲. **و**رست که کو
 ۸۳. **و**رست که کو
 ۸۴. **و**رست که کو
 ۸۵. **و**رست که کو
 ۸۶. **و**رست که کو
 ۸۷. **و**رست که کو
 ۸۸. **و**رست که کو
 ۸۹. **و**رست که کو
 ۹۰. **و**رست که کو
 ۹۱. **و**رست که کو
 ۹۲. **و**رست که کو
 ۹۳. **و**رست که کو
 ۹۴. **و**رست که کو
 ۹۵. **و**رست که کو
 ۹۶. **و**رست که کو
 ۹۷. **و**رست که کو
 ۹۸. **و**رست که کو
 ۹۹. **و**رست که کو
 ۱۰۰. **و**رست که کو

حکایت و سبب و قیاس و احوال و از آنست که سبب حمید غریبان و نیکو قیاس و از باب فضل و جلال بیگاست و در آنست

[illegible][illegible][illegible]

است تدارک بای کار نظر امان رسانید بدو موده و کسر
 جهان را نایب مکرر شده بود دیگر
 کز تر است از منوع مرغ و کز
 و چون آن شده از نایب هوا آذر
 هزار بار از راه طبع سوزان تر
 هزار بار خندان بر دل احکم
 صومندان در کس با من صبر
 است تدارک بای کار نظر امان رسانید بدو موده و کسر
 جهان را نایب مکرر شده بود دیگر
 کز تر است از منوع مرغ و کز
 و چون آن شده از نایب هوا آذر
 هزار بار از راه طبع سوزان تر
 هزار بار خندان بر دل احکم
 صومندان در کس با من صبر

[illegible]

علاء الدین از سکن فارس
کرد روزی خدمت امیر
بودم حضور از آن جناب
سوال نمودم که با و چه
از مرقی نامی حضرت
در نسخ است فرمودند
روایت دلیله و حدیث
چهار حدیث نسخ است

بیان
 ریه، و فتح
 دریا
 لی، و فتح
 کوک، و فتح
 فی، و فتح
 ملک، و فتح
 بحر، و فتح

برکوی مذکور نیست و بی شمع و تکیه بود. حق و بی وجود نایب و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 کتاب ایضا و بی سعادت. فاطمه بن دین. قایل بود و خطی و کفن. موضع افعال بر یک. مظهر افعال که یکی کینت الهم و الاقر فاروقیت
 الغیر و العفوا و مراد الی التی فی فیض الهمی عارسات و باری الماحد و العنایات خالصة الطوایف الناطقة موافق الخلاب و الخیفة صا
 الاستحاضة المایة و تکرار الواجبات النازیه. این مظهر و بر اصلی اسیر الخیرین جعل الی الی خطی و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 این اصلی که در حدیث خواریست بر یک سوار غریب و ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 فی جوی بسی ایستاده و توفیق از معادان و صدای این کینه داشت و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 حقوق است و مکرر و حق نگوار یک قدیمی و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 بهمت حق انکسار انجیاب انظاران بطور سداب و ایضا نیست داده کمال بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 و بعضی این ابیات که سبب احوال بود بخاطر فائز که اند **شعر** بخدای که صفتی صفتی قمر صفتی یک بر یک است که در این صفتی صفتی
 و با قاتل اصل نیست **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 از دین مردان ترا کوری سب **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 حکم الکاف کفر من المانکانت این بند کلام احوال این موزون و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 این کلمات بر حسب حال و صورت احوال این چند بیت حکم موزون که در این ادق و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 مستعدان و غرضی طبعان روشن و سبب کرایه **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 کسیت میر می گویم خود کوی **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 یاد داری که کوی کون را بقرار **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 بر سر دشتام دیر می رسد **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 نهجایم که میری نه بخواب که زنی **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 بر او شاعر و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 بیک سار ادیان که اهتمام بخلط و مصاحبت است و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 در دوا و این جاکب سواران میدان نغم و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 کرده **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 که وجود غرضی نیست **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 این چند بیت در اصل و شکایت از بران روزگار بسیار زیاده **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 پیش از آن موافق تر **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 لاف زبان که تو می گوئی **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا

ناری

ن

درست که کلام که در روزگار **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 وقت مشرقی و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 ایک الخیرین قاتل سادست **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 ال بود اگر وفا دار است **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 بخش هر که در او **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 اگر ی راست درستی **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 مره در حاکم یک حکم نای **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 کتب سبب سبب که در مرکز موزون **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 و غفلت سر سر خود را **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 اناس طبعی اناس که در این بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 کلمات و کلمات **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 و ایضا **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 بر سر دشتام دیر می رسد **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 نهجایم که میری نه بخواب که زنی **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 بر او شاعر و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 بیک سار ادیان که اهتمام بخلط و مصاحبت است و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 در دوا و این جاکب سواران میدان نغم و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 کرده **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 که وجود غرضی نیست **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 این چند بیت در اصل و شکایت از بران روزگار بسیار زیاده **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 پیش از آن موافق تر **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا
 لاف زبان که تو می گوئی **شعر** ایضا و بی غرض و مزین و بی بره و بی سادست مشرقی بی سعادت کتاب ایضا

ن

در ظاهر

روز و شب طبع است قدیم شد
 معجزه در ظاهر منظور نامه ام
 در تاجیه روح خود زنده
 در کوی عجب کل اندازانک
 بنی از انجوان النیر له افغان
 در کوی دافخون رود که کشته ترا
 در تاجیه خواست که بر قبال
 خوارانم در پیش منوی
 موش خود هر که از تو خفا داشت
 که تران نام نامی
 هم نام حمید از کشته خود
 عید خود را در روزم او غم
 که خنجر است کلان کتب باغ

شعله برقی غلیظ بودی بیکر
 منظور بر برابر معجزه نامه ام
 و اگر تک جانم خوارانم از عجب
 ملک در کف کشته ترا با کمال
 که از کوی خود در منور کوهان
 ناهن در کاسه خورشید
 رود منور ز نوس در طور مجور
 سوز کیم بودی جلالی سدا
 و اکس که رفت کشته خیمه را
 که بلند از خود خورده است
 فکست بر جراح او در جراح
 مانم زده نو عید بود سال دیگر
 سازه کالام ز سر خود پیکار

بش سوزنده اند که چه با کمال
 تا وقت حقیقت را که تمام
 در کوی منور را هر که بخود
 که بر سر است ایان منیر
 در کوی منور خورده است
 تا جالت در آن ایام که در کوی
 بودم هر که از کوی که دست
 اسود و الکی که در کوی
 نور با شمع نور خود در جراح
 خوش وقت کل را با کوی که در کوی
 با کوی که از غم غنای تو را
 تا غم زنده ز غم با کوی که در کوی

جولان و اوان رعان زنده کاف
 نوده از کوی منور کشت
 از امثال و اقوال در نظر می آید
 که هر چه میخورد او را سیرست
 مد او است دستا بد این مطلع
 با این حوزة ابروی و خیمه
 نالعت نوده اند و در آن ایام
 نده اند و چون بعضی از کوی که در کوی
 اصولی از اسادات مرغشت
 میکرد و حلقه تعلیق نیکوین
 مؤان الخمار با سنگ
 نوبت گفته سیر منوی
 در حوزة دل منور کوی
 راست کوی منور کوی
 در صنعت سراج منور
 شلان زمان حوزة
 کرد لیکن از نفاست
 و این حوزة مطلع که در کوی
 خیال منور کوی
 عید منور و از منور
 انجاست و معاصی حوزة
 و کوی منور طالع
 موی از منور کوی
 انجاست و معاصی حوزة
 و کوی منور طالع

شعله برقی غلیظ بودی بیکر
 منظور بر برابر معجزه نامه ام
 و اگر تک جانم خوارانم از عجب
 ملک در کف کشته ترا با کمال
 که از کوی خود در منور کوهان
 ناهن در کاسه خورشید
 رود منور ز نوس در طور مجور
 سوز کیم بودی جلالی سدا
 و اکس که رفت کشته خیمه را
 که بلند از خود خورده است
 فکست بر جراح او در جراح
 مانم زده نو عید بود سال دیگر
 سازه کالام ز سر خود پیکار

بش سوزنده اند که چه با کمال
 تا وقت حقیقت را که تمام
 در کوی منور را هر که بخود
 که بر سر است ایان منیر
 در کوی منور خورده است
 تا جالت در آن ایام که در کوی
 بودم هر که از کوی که دست
 اسود و الکی که در کوی
 نور با شمع نور خود در جراح
 خوش وقت کل را با کوی که در کوی
 با کوی که از غم غنای تو را
 تا غم زنده ز غم با کوی که در کوی

جولان و اوان رعان زنده کاف
 نوده از کوی منور کشت
 از امثال و اقوال در نظر می آید
 که هر چه میخورد او را سیرست
 مد او است دستا بد این مطلع
 با این حوزة ابروی و خیمه
 نالعت نوده اند و در آن ایام
 نده اند و چون بعضی از کوی که در کوی
 اصولی از اسادات مرغشت
 میکرد و حلقه تعلیق نیکوین
 مؤان الخمار با سنگ
 نوبت گفته سیر منوی
 در حوزة دل منور کوی
 راست کوی منور کوی
 در صنعت سراج منور
 شلان زمان حوزة
 کرد لیکن از نفاست
 و این حوزة مطلع که در کوی
 خیال منور کوی
 عید منور و از منور
 انجاست و معاصی حوزة
 و کوی منور طالع
 موی از منور کوی
 انجاست و معاصی حوزة
 و کوی منور طالع

الحمد لله رب العالمین
 الحمد لله رب العالمین
 الحمد لله رب العالمین

با کوی که از غم غنای تو را
 تا غم زنده ز غم با کوی که در کوی
 سازه کالام ز سر خود پیکار

حاجی بیگ

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

This image shows a blank, aged, light brown paper cover or endpaper of a book. The paper has a textured, slightly mottled appearance with some minor discoloration and faint, irregular stains, particularly along the left edge and bottom. There is no text or other markings on the surface.

غزلنامه

بار میخیزد که فرزند او دیده و دیده
 دودمان او را در این دنیا دیده و دیده
 دودمان او را در این دنیا دیده و دیده
 دودمان او را در این دنیا دیده و دیده

[illegible]

